

BEROEPSBELANGEN,

ZIEKENKASSEN EN WERKLOOSHEID. — Dr. SALING komt in de *Berl. Aerzte-Corresp.* van 16 Januari terug op wat reeds op bldz. 393 werd medegedeeld, n.l. dat sommige ziekenfondsen dreigen, het honorarium der artsen niet op tijd te zullen voldoen, indien het aantal ziekenbriefjes niet afneemt. SALING zegt, dat voor tijden van buitengewone uitgaven de reservefondsen, die bij de wet zijn voorgeschreven, moeten worden aangesproken. Eenige jaren lang hebben de ziekenfondsen groote sommen overgelegd, maar deze òf in huizen of grond belegd, òf besteed aan onnoodige poliklinieken (de vermaarde Ambulatoriën). Hun gebrek aan voorzorg mag niet op de artsen worden verhaald (wat bij scheiding der kassen niet mogelijk zou zijn geweest).

BESCHERMING DER RECHTEN VAN DEN ARTS. — De „Rechtschutz-stelle”, die te Berlijn is gesticht om de artsen te beschermen tegen wanbetalers, maakt bekend, dat de artsen, die van haar diensten gebruik wenschen te maken, bij elke te innen rekening een bedrag voor de kosten moeten voegen, n.l. 1 mark bij rekeningen tot 25 mark, 2 mark bij rekeningen van 26 tot 100 mark en 3 mark bij hogere rekeningen. Met deze bedragen worden de rekeningen verhoogd, zoodat de arts ze terug ontvangt, indien de rekening betaald wordt. Men hoopt het bureau te kunnen bekostigen met 12 pCt. van de te ontvangen bedragen. Onderzocht wordt, of ook die 12 pCt. op de schuldenaars kunnen worden verhaald (*Berl. Aerzte-Corresp.* 16 Jan.).

ADMINISTRATIEVE ZIEKTEKUNDE. — Een arts had aan de geneesmiddelencommissie van een Duitsch ziekenfonds gevraagd, welk testikelpraeparaat hij voor het fonds mocht voorschrijven. Het antwoord, kort en duidelijk, luidde: „geen”, want impotentie behoort niet tot de ziekenfondsbehandeling. Toevallig had de dokter het middel niet voor impotentie, maar voor eunichoidale vetzucht willen voorschrijven, maar hij meent, dat ook impotentie tot de pathologische toestanden behoort, die aanspraak geven op hulp van het ziekenfonds (*Berl. Aerzte-Corresp.* 16 Jan.).

GEDWONGEN VERZEKERING VOOR DE ARTSEN. — De vereeniging van artsen te Schöneberg heeft in een uitvoerige resolutie haar instemming met het plan eener gedwongen verzekering van artsen voor overlijden, ouderdom en invaliditeit geweigerd. Zulk een verzekering, zegt zij, heeft slechts zin, als zij ook de tegenwoordige oude artsen, die alles verloren hebben, omvat. Maar daarvoor zou een premie noodig zijn, zóó hoog, dat de artsen in Groot-Berlijn die tegenwoordig niet zouden kunnen opbrengen, tenzij de Staat en de ziekenfondsen steun verleenen, want reeds het verdienen van het uiterst noodige is voor velen niet mogelijk. En zonder de hulp voor de tegenwoordige oude artsen zou de verzekering het meest brandende vraagstuk voorbijgaan zonder te helpen, en dit zou het geheele verzorgingswerk doen ineenvallen, omdat noch vrijwillige noch gedwongen bijdragen ter beschikking zouden worden gesteld. Daarom wil de vereeniging geen dwang, maar zou zij wenschen, dat, behalve het procent voor „sterfgeld” ook één procent voor ouderdom en invaliditeit van het inkomen werd afgezonderd. Dit acht de vereeniging zeer goed te dragen, maar dwang acht zij uit den boeze (*Berl. Aerzte-Corresp.* 16 Januari).

DE ARTS GEWAPEND. — Het bestuur der Aerztekammer Berlijn had den president van politie verzocht, den artsen, omdat zij 's nachts op straat moeten, een kosteloze vergunning om een wapen te dragen uit te reiken. Het antwoord was, dat zulk een wapen niet in het algemeen belang zou worden gedragen, maar in het persoonlijk belang der artsen, wier beteekenis voor het algemeen belang de politiepresident intusschen ten volle wil erkennen. Ook vele anderen moeten